

AZ EURÓPAI UNIÓ KÖZSZOLGÁLATI TÖRVÉNYSZÉKE

A Törvényszék 1/2006. sz. határozata,

elfogadva a 2006. február 15-i teljes ülésen,

az ügyek tanácsok közötti elosztásáról

(a HL-ben történő közzétételre)

(2006/C 108/55)

A tanácsok közötti ügyelosztás szempontjairól szóló, 2005. november 30-i 2005/C 322/09 határozatával (HL 2005. C 322., 17. o.) a Törvényszék akként rendelkezett, hogy bizonyos számú ügyet, azok tárgyától függetlenül, a teljes ülésen meghatározandó gyakoriság szerint automatikusan a harmadik tanácsra kell osztani.

A 2006. február 15-i teljes ülésen e gyakoriság alapjaként minden hetedik ügyet jelölték meg az újonnan indított ügyek ügyszámát követve, amely lista a Törvényszék előtt elsőként indított üggyel, azaz az F-118/05. sz. üggyel kezdődik.

Miként azt a fent hivatkozott határozatban megállapították, ettől az ügyelosztási rendtől összefüggő ügyek esetén, illetve a Törvényszéken a munkateher kiegyensúlyozott és ésszerű változatosságot jelentő elosztásának biztosítása érdekében el lehet térni.

Luxembourg, 2006. február 15.

W. HAKENBERG
hivatalvezető

P. MAHONEY
elnök

2006. február 20-án benyújtott kereset – Semeraro kontra Bizottság

(F-19/06. sz. ügy)

(2006/C 108/56)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Maria Magdalena Semeraro (Brüsszel, Belgium)
(képviselő: L. Vogel ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- A Közzolgálati Törvényszék semmisítse meg a kinevezésre jogosult hatóság 2005. november 8-án hozott határozatát, amellyel az elutasította a felperes 2004. évi szakmai előmeneteléről kiállított értékelést tartalmazó jelentés ellen a felperes által 2005. augusztus 12-én benyújtott panaszt;
- a Közzolgálati Törvényszék szükség szerint semmisítse meg az említett jelentést is;
- a Közzolgálati Törvényszék kötelezze az Európai Közösségek Bizottságát a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes, aki a Bizottság 2004. november 30-án C*6-os besorolási fokozatba előléptetett tisztviselője, a 2004. évi értékelési eljárásban az előző évekhez viszonyítva nagyon alacsony számú érdempontot kapott.

Mint hogy erre vonatkozó panaszát elutasították, a felperes előterjesztette a jelen keresetét, amelyben három jogalapot hoz fel.

Az első jogalapot a felperes a személyzeti szabályzat 25. cikkének és a személyzeti szabályzat általános végrehajtási rendelkezései 43. cikkének megsértésére alapítja. Közelebbről a felperes azt állítja, hogy a szakmai előmeneteléről szóló értékelést a fellebbviteli értékelő változatlanul fenntartotta anélkül, hogy konkrét és személyre szabott érvekkel válaszolt volna az értékelési vegyesbizottság kifogásaira és észrevételeire.

A második jogalapot a felperes a személyzeti szabályzat 43. cikkének, az általános végrehajtási rendelkezések 1. cikke (2) bekezdésének, az arányosság és a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének a megsértésére, valamint nyilvánvaló értékelési hibára alapítja. A felperes szerint egyrészt a 2004. évi értékelési eljárásban neki adott érdempontok csökkentése nem egyeztethető össze azzal a ténnyel, hogy az elkészített elemző értékelések megegyeznek az előző években lefolytatott eljárásokban készített értékelésekkel. Másrészt az adminisztráció által előadott azon indokolás, miszerint az érdempont-csökkentés a felperes 2004. év végi előléptetésével magyarázható, nem bír semmiféle jelentőséggel.

A harmadik jogalapot a felperes a személyzeti szabályzat 25. cikkének, a személyzeti szabályzat XIII. melléklete 10. cikke (3) bekezdésének és az általános végrehajtási rendelkezések 9. cikke (7) bekezdésének megsértésére, valamint nyilvánvaló értékelési hibára alapítja. Közelebbről a felperes azt állítja, hogy sem az értékelő, sem az ellenjegyző, sem pedig a fellebbviteli értékelő nem indokolták kellőképpen, hogy miért jutottak arra az álláspontonra, hogy a felperes nem alkalmas a B* besorolási csoportba tartozó tisztségek ellátására.